

ప్రబంధ

ఈగినప్పు ఫాస్టరీలేఫ్ మేడిసిన్ ఆగిన సమయదల్లి ఎల్లింద బరబేకు. తింగళానుగట్టించి బెడారేస్ట్ మత్తు డాక్టర్ హేళిండ్ ఎష్టరికెయింద ఇరువుదు ఏరించి ఆగ అరామాగువ మాగాగశు. మనెయల్లి నన్నత్తెయ మగశు ఇదే రోగస్తే తుత్తుగి తీరికొండశు. అదరగుంటి ఇదే సందభ ననగూ జ్వర శురువాయితు. అవశు ఇల్లవాద నేఱవ మత్తు రోగద భయస్తే జ్వరపీడితభాద నన్న బగ్గె కాళజి హేచ్చాయితు. అంతయే నేరోకేంపు మిత్రిత బణ్ణద నాల్న రూపాయినో ఒదు రూపాయినో ఇరబేకు, ఒందు జోతే ప్లాస్టిక్ చప్పలీగశు నన్న కోణెగి హోసమానిగ్రియంతే ఒందవు. ఆగ్లొ బరిగాలల్లి నడెయువుడ్సే యావ నోచు, తోందరే, సంకోశ, అపమాన ఆగ్నికరల్లి. బదలాగి బరిగాలల్లి నడెయువుదరింద హోల్సే హోగి కేలస మాడువచరు సహ అరోగ్యవ్యధి ఎందు హేళువ, పాలిసువ పరిపాఠితు. నన్న ఒదుకిన మోదల చప్పలీగశున్న నా హేగి మరేతేను? యాకేలే ఈగలూ అవగశు సిద్ధెలాళ గాజిన చప్పలియంతే నన్న మనదల్లి ఖాళిదు నేనపగి ముద నిచ్చుత్తోఁ ఇరుత్తవే. ఒముతః ‘ట్రైఫాయిడ్ రోగ అసవాలద్దు, అదు ఒంతండ్ర హోగోండు హోగు తనా చిడంగిల్లా’ అంత సత్త మనసే మాతనాడికటు ఒండవరెదురు నమ్మ అడ్డె హేళుస్త్రీద్దుదు ఒందు కారివాదరే, జుణుగుడువ నేలద మేలే కాలూరబాదరు ఎందు, మంజిలిద కాలుగశున్న కేళగిలిసిదరే సాకు అవు చప్పలియ మేలయే హోగి నిల్ల బేకు ఎన్నువ నన్నవ్వన హాగూ మనెయ ఎల్లర మోదల కాళజియాగిద్దు ఇన్నోందు కారివిరబముదు. నివేనర హేళ్లు మోదలెన్నువ ఎల్లవూ హాగెయే అల్లవే...

ఒందు వస్తు కేవల వస్తువాగి అల్లదే భాషేయన్న శ్రీమంతగోళిసువ నేలియల్లి కోడశోఖువియన్న మాడుత్తుదే ఎన్నువుదన్న నావు మేళ్లులేబేకు. ఆ మూలక హోసతనవన్న

కట్టికోడుత్తదే. ఒందు గాదే మాతిదే ఎల్లరిగూ గౌత్తిరువంథదే. ‘శాసు హుట్టో ముంజే కులావి హోలిసిద్దుత’ ఆదరిగ్ ఇదన్న బళసువుదు కడిమయాగిదే. కులావిగాన్న తోడువపరిల్ల వాదరే, హోలియువపరిల్లింద బరబేకు. కులావిగే బేఏరే రూప కోట్టు సంబుమిసి, తోడువ కాలదల్లి ఇందిన మక్కలోగి కులావి కుంచిగే తప్పుగశు అపరిచితవాగివే. అద్భుతా హేచ్చు లూరాజి ఈ వస్తుగాన్న నావే నూకియాగిదే. అదన్నే హీగే హేచ్చిదరే, హేగే ‘శాసు హుట్టోవ ముంజే చప్పలి కోండుకోండరయత’ అన్నవప్పు చప్పలియ అగ్క్య ఇందు కండు బరుత్తిదే. ముట్టిద మగు నిరాశవాగి శ్శకాలు ఆడిసువ హాగిల్ల, భ్రాయిసుక్కాల్దే, మణ్ణుధూళు హత్తుత్తదే, ఇస్కోన్ ఆగ్నత్తదే. ఇంథదే భావనేగలు ఈగిన జనరల్లి బేరూరి మేలిన హోస నముని గాదేమాతిన మట్టిగి కారివాగివే. ఒందర కోనే ఇన్నోందర మట్టిగి కాది మాడికోడువుదు ప్రకృతి నియమవే ఆగిదే. అద్భుతందే చందనయే, చోంబే చిత్రివివు, లాలునిన, ప్లాస్టిక్ లేగ్లీన చప్పలి వాగు బూపిగశు ముట్టిద మగువిన పుట్టి పాదవన్న అలంకరిసుక్కివే. ఇదరింద మగువిన పాదద బేళవణిగే కుంపితాగువ విచార ఎల్లరిగూ గౌత్తిల్ల ఎందల్ల. గౌత్తిద్దూ ఏను మాడలు సాధ్యవిదే హేళ్లు? ఆధునికశేయన్న అభవదిశోఖు దవరన్న ‘జీచో దేచేడో’ ఎందు జాత్వు నోచువ సమయదల్లి, ‘కత్తురోందిగే కన్నోందు’ ఎన్నదే బేరే దారియుల్ల.

ఇదల్లద చప్పలియన్న కురితు దొడ్డవర విచారశే ఒందరే, ఎల్లరిగింత నావేను కడిమే ఎన్నువ, ఒందు జోతేయోందిగే ఇన్నోందిరలి ఎన్నువ మనోభావనే దినగూలి దుడిమేయవరింద హిదిదు సిరివంతరవరగే— ఎల్లరాదియాగి మనేమాదిదే. కేలసక్కే మోగువాగ తోడలు ఒందు జోతే రఫ్ఫా ఆండో టప్పో చప్పలి, మాక్సిటో అధివా ఫంట్నో